

Arrest

nr. 188 077 van 7 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE VUYST *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soennitische vader en een sjiiitische moeder te hebben en afkomstig te zijn uit Bagdad. U zou heel uw leven in het sjiiitische district Al-Shaab hebben gewoond. U zou student zijn geweest in Bagdad en u zou tevens naar school zijn gegaan.

Uw vader zou in 2007 zijn vermoord en uw moeder zou zijn omgekomen toen de taxi werd beschoten bij terugkeer van een sjiiitische moskee. U zou zelf ook aanwezig zijn geweest en gewond zijn geraakt. Na het overlijden van uw moeder zou u zijn opgevoed door uw broers S., die ook in België aanwezig is, en uw broer O.. Uw broers zouden de kost verdienen met de verhuur van een generator in de wijk Zafariya.

Op 3 maart 2015 zou uw broer O. zijn ontvoerd van bij u thuis toen u ook aanwezig was. Uw broer S. zou tweemaal contact gehad hebben met de ontvoerders van O.. Er zou een losgeld gevraagd zijn

van 100 000 dollar, maar na onderhandeling zou er 50 000 dollar zijn ingezameld. Uw broer O. zou echter niet zijn vrijgelaten, maar vermoord zijn teruggevonden op 10 maart 2015.

U en uw broer zouden angst hebben gekregen en zouden beslist hebben het land te verlaten op 12 maart 2015. U zou op 6 mei 2015 in België zijn aangekomen en daags nadien asiel hebben aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, de identiteitskaart en het nationaliteitsbewijs van uw vader, de identiteitskaart van uw moeder, de overlijdensaktes van uw moeder, vader, oom en broer O..

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en door onderzoek wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aangetoond heeft.

Uw asielaanvraag baseert zich op de vluchtmotieven die door uw broer A.S. (ov. 8.078.652) werden aangehaald. In zijn dossier werd een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De motivering in deze beslissing luidt als volgt :

“Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat er ernstige twijfels rijzen bij het feit dat u soenniet zou zijn. Zo stelt u dat de stamnaam Al-Nidawi, die soennitisch is, niet op uw identiteitskaart zou staan omdat uw vader geld zou hebben betaald om de ashira niet op de identiteitskaart te laten schrijven (gehoorverslag CGVS 5/10/2016, p.4). U stelt verder zelf dat u de verschillende islamitische stromingen niet erkent en dat u in Irak ook niet naar de moskee ging (gehoorverslag CGVS 5/10/2016,p.4). U stelt wel dat u soenniet bent, maar u geeft geen verklaring waarom u als soenniet zou worden beschouwd (gehoorverslag CGVS 05/10/2016, p.4). Ook uw broer B. stelt uitdrukkelijk zich niet te identificeren als sjiïet of soenniet, maar als moslim. Ook hij stelt zijn geloof niet te praktiseren (gehoorverslag broer CGVS 27/10/2015, p.4 en gehoorverslag broer CGVS 5/10/2016, p.2). Ook uw naam is geen naam die typisch wordt gebruikt door soennieten. Uw naam, S., dat zwaard betekent, is een naam die ook veel voorkomt bij sjiïeten. Noch uit uw documenten, noch uit uw gedrag, noch uit uw naam kan aldus worden afgeleid dat burgers in Irak u zouden zien als soenniet.

Bovendien zijn er elementen die erop wijzen dat u eerder de sjiïtische geloofsstrekking aanhangig bent. Zo dient er te worden opgemerkt dat u heel uw leven gewoond heeft in Al-Shaab, een district met een voornamelijk sjiïtische bevolking. U verklaart ook dat ten tijde van het sektarische geweld de meeste soennieten de wijk hebben verlaten (gehoorverslag CGVS 8/6/2016, p.10). U verklaart zelfs dat er nu nog maar acht soennitische families in Al-Shaab zouden wonen (gehoorverslag CGVS 5/10/2016,p.7). Gevraagd naar de reden waarom jullie dan niet Al-Shaab zouden hebben verlaten, geeft u als antwoord dat u ‘in Al-Shaab bent geboren en dat het niet gemakkelijk is om te verhuizen’ (gehoorverslag 5/10/2016), p.7) en later stelt u dat het uit hebzucht was dat u het land niet verliet (gehoorverslag CGVS 5/10/2016, p.17).

Dat u eerder als sjiïet zou worden gezien, blijkt volgens het CGVS ook uit het feit dat u zelf verklaart dat u de generatoren zou hebben gekocht van een sjiïet en tevens zou hebben verkocht aan een sjiïet (gehoorverslag CGVS 5/10/2016, p.9). Gezien het spanningsveld tussen sjiïeten en soennieten is het weinig geloofwaardig dat generatoren, die een grote bron van inkomsten genereren, zomaar zouden verkopen aan een soenniet. Ook dient te worden opgemerkt dat uw broer B., als niet praktiserend moslim, uw moeder steeds vergezelde naar een sjiïtische moskee. Hij verklaart zelf dat hij één tot drie keer per maand naar de sjiïtische moskee ging (gehoorverslag broer CGVS 05/10/2016, p.9). Ook verklaart u dat uw broer veertig dagen na de dood van uw moeder naar Najaf zou zijn gegaan om te rouwen. Dit gebruik komt typisch voor bij sjiïtische families en verwijst naar de onthoofding van Ali, de kleinzoon van de profeet Mohammed en de veertig dagen rouw die nadien in acht werd genomen.

Wanneer uw facebookprofiel wordt bekeken, blijken daar trouwens zeer veel verwijzingen te staan naar het sjiïtische geloof en naar sjiïtische leiders, waardoor het vermoeden nog wordt versterkt dat u sjiïet bent en geen soenniet zoals u zelf beweert.

Tot slot werd u gevraagd naar het incident van de moord op Sheikh Qassim Sweidan al-Janabi. U stelt eerst dat u niet weet wanneer deze soennitische sheikh zou zijn vermoord, maar zegt later eind 2014. U verklaart ook dat u niet weet waar zijn lijk werd teruggevonden, terwijl dat in Al-Shaab zou zijn gebeurd (gehoorverslag 08/06/2016, p.12-13). De moord vond plaats in februari 2015, wat vlak voor de vermeende ontvoering van uw broer O. zou zijn geweest. Dat u dit niet weet, zeker gezien de impact van dit incident, mag verbazen.

De enige in uw familie die een soennitische naam zou hebben gehad, is uw broer O.. Het mag dan ook verbazen dat u, buiten de overlijdensakte, geen enkel bewijs van het bestaan van uw broer kan neerleggen. U legt geen identiteitskaart, geen nationaliteitsbewijs of andere documenten van hem neer en dit terwijl hij toch als oudste van het gezin de verantwoordelijkheid droeg na de dood van uw moeder

(gehoorverslag 5/10/2016, p.10). U legt uiteindelijk een foto neer waarop een persoon staat samen met u en uw broer B.. Hieruit kan echter niet afgeleid worden dat de afgebeelde persoon wel degelijk uw broer O. zou zijn. Verder dient ook nog worden toegevoegd dat uw jongste broer niet veel informatie kon verschaffen over O., uw vermeende broer, die vaak bij hem zou zijn geweest. Hij weet enkel dat hij lichamelijke opvoeding deed aan de Rafidin-universiteit, maar hij weet niet waar deze universiteit ligt en hij is ook niet zeker in welk jaar O. zou hebben gezeten, hij denkt het tweede jaar (gehoorverslag broer CGVS 27/10/2015, p.8-9).

Ook over de ontvoering en de afwikkeling van de feiten van de ontvoering legt u tegenstrijdige verklaringen af, wat uw geloofwaardigheid nog verder ondermijnt. Zo verklaart u in de vragenlijst voor het CGVS dat u één keer, op de avond van de 3de maart 2015, contact zou hebben gehad met de ontvoerders van O. en nadien zou u niets meer van hen hebben gehoord. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u dat u 's avonds tweemaal contact hebt gehad met de ontvoerders van O. en dat u ook even O. aan de lijn hebt gehad en even met hem hebt gesproken (gehoorverslag CGVS 08/06/2016, p.16). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer dat u eerste keer thuis was toen u werd gecontacteerd, daarna in Waziriyah en een keer in al-Shaab, een vierde keer zou u gecontacteerd zijn om het adres te geven waar het geld moest overhandigd worden. U corrigeert later en stelt dan u de tweede keer contact had met de ontvoerders toen u bij een zekere A.Z. was in Waziriya en zegt ook dan dat het derde contact was toen u bij de meisjesschool was in Waziriyah. U maakt geen melding meer van een vierde contact. (gehoorverslag CGVS 05/10/2016, p.15). Uw broer stelde dan weer dat u tweemaal contact zou hebben gehad met de ontvoerders, éénmaal op de avond zelf en éénmaal daags nadien, beide telefoons waren bij u thuis (gehoorverslag broer CGVS 27/10/2015, p.17 en gehoorverslag broer CGVS 5/10/2016, p.11). Nergens wordt er nog melding gemaakt met het feit dat u ook nog O. aan de lijn zou hebben gehad.

De geloofwaardigheid van het door u aangehaalde feit wordt aldus verder ondermijnd.

Uit wat voorafgaat, dient te worden besloten dat u onvoldoende hebt kunnen duidelijk maken dat u soenniet zou zijn en hierdoor zou worden geveiseerd zou zijn in Irak.

Hierdoor komt ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten in het gedrang. Uw broer heeft bovendien slechts weet van één generator (gehoorverslag broer CGVS 5/10/2016, p.13) terwijl u aanhaalt dat jullie drie generatoren zouden hebben gehad (gehoorverslag CGVS 05/10/2016, p.8). Ook vertelde uw broer dat jullie een 'normaal' inkomen hadden (gehoorverslag broer 05/10/2016, p.12), terwijl u aanhaalt dat jullie goed verdienden en enkel bleven uit hebzucht (gehoorverslag CGVS 05/10/2016 p.17). Dat uw broer, die de hele tijd bij jullie in al-Shaab zou hebben gewoond, ook niets wist te vertellen over de reden waarom O. zou zijn ontvoerd, slechts vaag weet te vertellen dat hij 'denkt dat O. al eerder werd bedreigd' en dat hij slechts 'denkt dat jullie de milities betaalden' en dat hij niet weet hoeveel, mag verbazen (gehoorverslag CGVS broer 05/10/2016, p.12) en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid aan uw verklaringen en aan het door u geschetste vervolgingsrelaas.

Tenslotte dient er nog bijkomend te worden opgemerkt dat u en B. zonder aanwijsbare reden een paspoort zouden hebben aangevraagd in Irak. Naar de reden waarom uw vermeende broer O. geen paspoort zou hebben gehad, blijft het raden (gehoorverslag CGVS 05/10/2016, p.11). Dat uw broer B. die bij u inwoonde niet wist dat u in 2013 voor een aantal dagen naar Turkije zou zijn gereisd (gehoorverslag CGVS 05/10/2016, p.11 en gehoorverslag broer CGVS 05/10/2016, p.7), doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid en doet vraagtekens rijzen of en wanneer jullie samen zouden hebben gewoond. Bovendien zijn er indicaties dat u een paspoort heeft aangevraagd om reeds voordien naar Georgië te reizen. Zo is er een foto op uw Facebook, gedateerd 14 mei 2014, waarin u in een wagen met Wissol erop zit. Wissol is één van de grootste petroleummaatschappijen die actief is in Georgië. Het feit dat er herhaaldelijk foto's zijn afgebeeld van u met een kruisbeeld, onder andere op 22 november 2014, zou kunnen te verklaren zijn dat u op dat ogenblik aanwezig was in Georgië.

De documenten die u neerlegt kunnen niets aan bovenstaande beslissing veranderen. Uw documenten tonen onder andere uw identiteit en herkomst aan, hetgeen hier niet wordt betwist. Over het eventuele overlijden van uw vader dient te worden opgemerkt dat u hierdoor geen actuele vrees meer dient te koesteren en wat betreft het eventuele overlijden van uw moeder dient te worden vastgesteld dat, zelfs indien dit incident zich zou hebben voorgedaan, er dient te worden vastgesteld dat uw moeder niet het doelwit van de aanslag was en dat u noch uw familieleden hierdoor heden ten dage nog problemen zouden kennen.

De overlijdensaktes van uw ouders, broers en oom langs vaderszijde kunnen slechts geloofwaardig worden geacht indien zij worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, hetgeen in uw geval helemaal niet zo is.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat Iraakse documenten gemakkelijk illegaal verkrijgbaar zijn. Deze documenten herstellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet aangezien documenten in het kader van een asielerzoek enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielerlaas kracht bij te zetten. Gezien de hierboven

aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw beweringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.”

Aanvullend kan nog gesteld worden dat u op veel van de gestelde vragen het antwoord schuldig moet blijven. Zo zegt u dat u ‘veel sjiieten zag in Al-Shaab en dat de meerderheid sjiieten zijn. U weet niet of het vroeger anders was’. Dat is een vaag antwoord als u heel uw leven in Al-Shaab zou hebben gewoond. Als verklaring stelt u dat ‘u jong was en bezig was met studie en voetbal’. Dat is echter onvoldoende als verklaring voor iemand die heel zijn leven in Al-Shaab heeft gewoond. U weet niet of er recent nieuwe gebouwen zijn gebouwd in Al-Shaab (gehoorverslag CGVS 05/10/2016, p.3). U zegt wel dat er ‘veel checkpoints zijn in de wijk’, maar verduidelijkt dit verder niet. Ook stelt u wel dat de politie veel mensen controleert, maar dat u zelf niet werd gecontroleerd (gehoorverslag CGVS 05/10/2016 p.4-5). Dat u denkt dat de ‘Tigris en de Eufraat’ door Bagdad stromen, maar dat u het niet zeker weet omdat u ‘ een hekel had aan Aardrijkskunde’, doet de wenkbrauwen fronsen. De Tigris is immers de grote, allesbekende stroom die door de stad gaat. U weet ook niet of er veel of weinig bruggen over de rivier zijn (gehoorverslag CGVS 05/10/2016, p. 5). U weet ook niet waar de Rafidin universiteit ligt en kan ook niet zeggen naar welke avondschool uw broer S. ging (gehoorverslag 27/10/2015, p.9). Zelfs over voetbal, uw hobby, kan u weinig vertellen. U stelt voetbal te spelen, maar kan enkel de naam zeggen van de club. Deze club werd gesloten, maar u weet niet waarom en ook niet exact wanneer (2 à 3 jaar geleden) (gehoorverslag 27/10/2015, p.9). Als voetballer is het ook vreemd dat u geen enkele ploeg kan benoemen die in de Iraakse eerste klasse speelt (gehoorverslag CGVS 27/10/2015, p.10). Omdat u veel antwoorden schuldig moest blijven, werd u de vraag gesteld of u dan geen plaatsen bezocht in Bagdad. Hierop antwoordde u dat u naar Al Benouk en Shalal markt ging. Het is bevreemdend dat u net deze plaatsen aanhaalt, daar het sjiitische gebieden zijn in Bagdad. De Shalal markt is zelfs gewoon in het district al-Shaab gelegen. Als jullie als soenniet worden gezien in de stad is het vreemd dat jullie net sjiitische districten zouden bezoeken (gehoorverslag CGVS 27/10/2015, p.7).

Uw algemeen gebrek aan kennis versterkt de ongeloofwaardigheid van het feit dat u soenniet zou zijn en doet het vermoeden rijzen dat u al een tijd Bagdad bent ontvlucht.

Wat er ook van zij, u haalt geen elementen die erop zouden kunnen wijzen dat er in uw geval een positieve beslissing dient genomen te worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus “Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad” van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR’s “Position on Returns to Iraq” dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert

IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker meent dat verweerder uitgaat van verkeerde veronderstellingen en wijst erop dat dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de beslissing die werd gemaakt voor zijn broer S..

Verder meent verzoeker dat het argument over de twijfels over de soennitische geloofsovertuiging van zijn broer niet op hem van toepassing is, *“aangezien hij neutraal is in het geloof”*. Hij stelt dat hij moslim is, maar dat hij geen keuze maakt tussen beide stromingen.

Verder merkt verzoeker op dat hij niet op de hoogte werd gebracht van het werk van zijn broers, dat hij te jong was en er geen zaken mee had. Over de ontvoering kan hij enkel vertellen wat hij van anderen heeft gehoord. Op het moment van de ontvoering van O., was verzoeker op de computer aan het spelen.

Voorts volhardt verzoeker in zijn verklaringen over de reis van S. naar Turkije.

Vervolgens benadrukt verzoeker dat hij wel degelijk in Irak voetbal speelde, net als in België. Hij meent dat hij tijdens zijn gehoor op een groot aantal vragen kon antwoorden.

Verder stelt verzoeker dat de paspoorten werden aangemaakt in het kader van het ongeluk dat hij met zijn moeder meemaakte: *“Verzoeker raakte gewond in dit ongeluk en wou zich laten behandelen in het buitenland. De andere broer van verzoeker, O., zou niet meegaan. Dit verklaart waarom er voor hem geen paspoort werd aangevraagd.”*

Verzoeker stelt dat hij onmogelijk de bescherming kan inroepen van de Iraakse autoriteiten, die niet in staat zijn zichzelf te beschermen, noch om hem individuele bescherming te bieden.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker wijst erop dat hij in Irak en in België voetbal speelde. Hij meent dat hij over een risicoprofiel beschikt en verwijst dienaangaande naar een aantal internetartikels. Hij voert aan dat terroristische groeperingen, zoals IS, voetballers en voetbalfans beschouwen als *“niet-moslim”*. Verder meent verzoeker dat hij een sterk verwesterd profiel heeft: *“De manier waarop hij zich kleedt en hoe hij zijn dagbesteding invult, wordt gekenmerkt als niet-moslim”*. Hij verwijst naar zijn gehoorverslag en naar twee rapporten.

2.1.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* en van de zorgvuldigheidsplicht.

Aan de hand van een zeer uitgebreide uiteenzetting tracht verzoeker de analyse in de bestreden beslissing van de veiligheidssituatie in Bagdad te weerleggen. Hij besluit als volgt: *“Gelet op het feit dat de veiligheidssituatie in Bagdad, Irak, niet in positieve zin is gewijzigd en dat het klimaat er nog steeds extreem onstabiel en onveilig is, lijkt het er op dat de asielinstanties zich in deze hebben gefocust op statistieken en het maatschappelijk klimaat in België: vragen er te veel mensen afkomstig van Bagdad asiel aan in België? Wagen te veel mensen die het slachtoffer zijn van de aanhoudende onrusten in Bagdad zich aan de verre reis naar België om hier rust en bescherming te vinden?”*

2.1.1.4. In een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, “*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt als volgt:

“Verweerster verzaakt, net zoals bij artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, ook om te motiveren op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, terwijl verzoeker, net omwille van zijn werk bij de Irakese politie, een groot risico loopt, zoals vermeldt in deze artikelen.

Uit boven gaande objectieve informatie (zie tweede middel) blijkt zonder meer dat voetballers een risicoprofiel bezitten en blootgesteld worden aan geweld. Daarnaast is verzoeker ook een jonge gast die in ruime mate verwesterd is. Hij gaat hier naar school en gedraagt zich als een westerling. Verzoeker loopt bijgevolg naast de lijntjes die in de moslimwereld worden voorzien hetgeen voor verzoeker een bijkomende risicofactor is.”

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een bundel met 47 stukken.

Met een aangetekend schrijven van 2 januari 2017 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota een bewijs van de Iraakse nationaliteit van zijn broer O. bij samen met een vertaling (rechtsplegingsdossier, stuk 4).

Per drager brengt verweerder op 20 april 2017 samen met een aanvullende nota de COI Focus “*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*” van 6 februari 2017 bij (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn broer O. werd ontvoerd en vermoord. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) er ernstige twijfels bestaan omtrent de soennitische geloofsovertuiging van zijn broer S., (ii) zijn broer S. buiten een overlidensakte, geen enkel ander document kan neerleggen ter staving van het bestaan van zijn broer O., (iii) verzoeker slechts weinig informatie kon verschaffen over O., (iv) zijn broer S. tegenstrijdige verklaringen aflegde over de ontvoering van zijn broer S. en de afwikkeling hiervan, (v) verzoekers verklaringen over de generator en de ontvoering van O. gebrekkig zijn, (vi) verzoeker en zijn broer S. zonder aanwijsbare reden een paspoort aanvragen, terwijl dit niet werd gedaan voor zijn broer O., (vii) de voorgelegde documenten (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen, en (viii) verzoeker het antwoord op veel van de gestelde vragen schuldig moest blijven.

Verzoeker slaagt er in onderhavig verzoekschrift niet in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoeker stelt dat hij zelf neutraal is betreffende zijn geloof en dat hij geen keuze maakt tussen de sjiitische en de soennitische geloofsovertuiging. Hiermee doet hij evenwel op geen enkele wijze afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende de geloofsovertuiging van zijn broer S.. Dat verzoeker te jong was om op de hoogte te zijn van de werkzaamheden van zijn broers, valt niet te rijmen met het feit dat hij stelt, na het overlijden van zijn moeder, door zijn broers te zijn opgevoed. Aangezien verzoeker naar aanleiding van de beweerde ontvoering van en moord op zijn broer O. in België internationale bescherming vraagt, kan redelijkerwijze van hem worden verwacht dat

hij zich terdege tracht te informeren met betrekking tot deze ontvoering en de afwikkeling ervan. Het loutere feit dat hij op de computer aan het spelen was op het moment dat O. werd ontvoerd, doet hieraan geenszins afbreuk. Waar verzoeker betreffende de reis van S. naar Turkije volhardt in zijn verklaringen, dient erop gewezen dat het louter volharden in en herhalen van reeds afgelegde verklaringen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstige poging om de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Betreffende de paspoorten die hij en zijn broer S. aanvroegen, voert verzoeker aan dat dit werd gedaan teneinde hem te laten behandelen in het buitenland. Verzoeker toont evenwel niet aan waarom zijn broer S. wel zou meegaan en zijn broer O. niet.

Waar verzoeker aanvoert dat hij een risicoprofiel heeft omdat hij voetbal speelt en/of voetbalfan is, dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker dienaangaande niet verder komt dan te verwijzen naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, terwijl hij de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken. Hetzelfde geldt voor zijn bewering dat hij een risicoprofiel heeft omdat hij verwesterd zou zijn. Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan welke persoonlijke problemen hij ondervond of zou kunnen ondervinden omwille van zijn voetbalactiviteiten of zijn beweerde verwestering. Evenmin toont hij aan waarom hij dermate zou zijn verwesterd dat hij zich niet meer zou kunnen aanpassen aan een bestaan in het land waarvan hij de nationaliteit bezit en waar hij beweert zijn hele leven tot aan zijn vertrek naar België in 2015 te hebben gewoond. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoekers kennis van de Iraakse voetbalwereld gebrekkig is. Dienaangaande komt hij in onderhavig verzoekschrift niet verder dan te stellen dat hij een groot aantal vragen kon beantwoorden, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer. Overigens maakte verzoeker nooit eerder melding van een vrees voor vervolging omwille van zijn voetbalactiviteiten of zijn beweerde verwestering.

Betreffende het bewijs van Iraakse nationaliteit van zijn broer O. (rechtsplegingsdossier, stuk 4) dient erop gewezen dat dit slechts een kopie betreft, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren is. Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Iraakse documenten gemakkelijk (tegen betaling) kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Voorts dient er nogmaals op gewezen dat de overige door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-47) aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk vermag te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt echter vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake de terugkeer naar Irak. Dit standpunt, de *“UNHCR Position on Returns to Iraq”*, dateert van 14 november 2016. Verweerder verwijst naar dit standpunt in zijn aanvullende nota en de vindplaats van dit standpunt is opgenomen in de eindnoten in de informatie van verweerder.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

“Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS. Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined.”

(eigen vertaling: *“Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht.”*)

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie die wordt bijgebracht door de partijen kan niet worden afgeleid dat Bagdad onder één van de voormelde gebieden valt. Hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, kan uit de landeninformatie niet worden opgemaakt dat er zich in Bagdad militaire acties afspelen. De landeninformatie in het dossier maakt geen melding van militaire confrontaties in Bagdad. Het komt in Bagdad niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger. IS komt in Irak daarenboven meer en meer onder druk te staan en wordt steeds verder teruggedrongen, weg van de hoofdstad Bagdad.

Bagdad blijkt ook een groot aantal intern ontheemden (*“IDP’s”*) op te vangen (*“UNHCR Position on Returns to Iraq”*, 16 november 2016 nr. 34) en er blijken sinds het midden van 2015 een toenemend aantal Irakezen terug te keren naar onder andere Bagdad (*ibid.*, nr. 40).

UNHCR vermeldt nergens dat Irakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar burgers samenkomen. IS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Daarnaast vinden er frequent minder zware aanslagen plaats.

Het voormelde geweldspatroon heeft tot gevolg dat er in Bagdad maandelijks doden en slachtoffers te betreuren vallen. Wel blijkt uit de meest recente informatie, toegevoegd door verweerder, dat het aantal incidenten en slachtoffers in Bagdad in november en december 2016 gevoelig is gedaald.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad veel doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen, worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles (die nu wel meer en meer worden afgebouwd) en is de politieke en sociale onrust sinds de zomer van 2015 toegenomen. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. Het nachtelijke uitgangsverbod dat voorheen meer dan een decennium gold werd begin 2015 opgeheven en werd sedertdien niet meer terug ingevoerd. Verder zijn de scholen in Bagdad geopend en is er gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiitische milities, nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER